

देवाः पितर एव च । ब्राह्मणाः साधवश्चैव गुरवोऽति-
थयस्तथा । निहताचारशौचेषु परपाकोपभोजिषु ।
उच्छन्नबलिभिक्षेषु भिक्षकांक्षोपभोजिषु । ऋक्षेषु तेषु ये
बाबासान् ऋक्षीध्वजश्रुताः । तत्र वो विप्रश्च दत्तिः
पूजा चैव भविष्यति । एवं पहाः सस्यन्ना वावान्
ऋक्षानि चाप्यतः । पक्षोपसृता बाबास्तु दयिकित्व-
तमा मताः । वैकल्यं मरणं चाशु भुवं स्कन्दपक्षे
मतम् । स्कन्दपक्षोऽप्युपमतः सर्वेष्वेव यतः स्मृतः ।
अन्यो वा सर्वरूपस्तु न साध्यो पक्ष उच्यते ।

अथ सूर्यादिपक्षाणां स्वरूपादि दृष्टव्यातकोक्तं प्रदर्शयते
“काळात्मः दिनकृत्स्नस्तुहिनयुः सत्त्वं कुजो सौ वचो
जीवो ज्ञानसुखे धितश्च मदनो दुःखं दिनेशात्मजः ।
राजानो रविशीतगू स्थितिसुतो नेता कुमारो बुधः सूरि-
दानवपूजितश्च सचिषो प्रेक्ष्यः सहस्रांगुलः” दृष्टव्याः ।
“काळस्यात्मा काळात्मा दिनकृत् सूर्यः । अथैव तुहिनयु-
संन्द्रोमनः तुहिनेन हिमेन सदृशः शीतलागावोरश्मयो
यस्य स तुहिनयुः । सत्त्वं कुजो भीमः सत्वस्य लक्षणं
“अधिकारकरं सत्त्वं व्यसनमभ्युदयागमे” सत्वस्यन्दोऽल
शौर्यपथायः तच्च सिंहदोनामस्ति तथा च एकाकिनि
वनवासिन्यराजलक्ष्मण्यतीतशास्त्रज्ञे । सत्वस्थिते सृग-
पतो राजेति गिरः परिणमन्ति । उत्कृष्टतरस्त्रभाष
दत्तार्थः सौ बुधो वचो गोः जीवो दृष्टसतिः ज्ञान-
सुखे ज्ञानञ्च सुखञ्च ज्ञानसुखे । धितः शुक्रो मदनः
कामः । दिनस्यैवो दिनेयः सूर्यः तस्यात्मजः पुत्रः शनै-
चरो दुःखम् । अल काळपक्षेण काळस्य सर्वगतस्य प्रदर्श-
नार्थम् । अल न केवलं काळपक्षस्य मेवाद्याराशयः शिरः
प्रसृत्यङ्गविभागेन स्थिताः यावदादित्यादयश्चास्य विभा-
गेन सर्वस्य जनतः स्थिताः । प्रयोजनम् पीडितैर्यहै-
र्देहवतोऽपि तदङ्गभवाङ्गगुणपीडनं कर्तव्यम् पुष्टैः पुष्टि-
रिति । न केवलं यावत् जन्मानि बहवर्द्धिर्पहरेत एव भावा
आत्मादयः शुभा भवन्ति दुर्बलैर्दुर्बलाः किन्तु शीरस्य
विपरीतम् तथा च शारावत्याम् “आत्मादयो गगनगैर्ब-
लिभिर्बलवत्तराः । दुर्बलैर्दुर्बलाः क्षेया विपरीतं यनेः
स्मृतमिति” राजानादिव्यादि रविदादित्यः शीतगुचन्द्रः
एतौ राजानो नृपो । चित्तिर्भूमिरस्याः स्मृतः प्रदोऽङ्गा-
रकः स नेता सेनापतिः । बुधः कुमारो सुवराजः रा-
जपुत्र इति चेष्टित् । सूरिर्दृष्टसतिः दानवपूजितः
शुक्रः च एतौ सचिषो मन्त्रिणौ । सहस्रांगुः सूर्यस-

आज्जातः शनैचरः स प्रेक्षो दासः । ननु जगत्पालन-
करणे शनैचरः प्रेक्षः किमन्यथेति प्रेक्षोऽपि स्वकर्मणां
पालक एव । प्रयोजनम् अन्तर्नि प्रमत्तवासे बलवात-
पचयस्थो पक्षो भवति तदुक्तो राजादिकृतस्य कार्यसाध-
नको भवति अन्यथा हानिकरः” “रक्तप्यामो भास्तरौ
गौर रन्दुनात्युष्माङ्गोरक्तगौरश्च वक्रः । दूषांश्यामोसो
गुरगौरिगात्रः श्यामः शुक्रो भास्कारिः कृष्णदेहः ।
वर्णांसावधिताऽतिरक्तहरीतव्यापीतचिन्तावधितावङ्गान्-
मिजकेशवेन्द्रवचिकाः सूर्यादिनाथाः क्रमात् । प्राणा-
द्यारविशुक्रबोहिततमः शीरेन्दुवित्पूरयः क्षीणेनर्के-
महीसुतार्कतनयाः पापा बुधस्यैवृतः । बुधस्यैवृतौ
नष्टसकाण्यौ शशिशुक्रौ सुवती नराश्च शेषाः” शिखि-
मूखपयोमहङ्गणानां वशिष्ठो मूनिमुतादयः क्रमेणः”
नवम्व लि० नवभिर्मासे गच्छति गम-उष्णा० बु । नवभिर्मा-
सेरवाप्रफलतया उच्यते । “सेनामयांतयन् क्षितयो
नवमवाः” क० १११६ “सलमासीनानां मध्ये ये नव-
भिर्मासेरवाप्रफला उच्यतास्तेषां नवमवा इति संज्ञा” भा०
शनवीनगतिमुते च “अङ्गिरसो न पितरो नवमवाः”
इमांश्चमचिकित्य निरु० १११६। उक्तं “नवमवा नवीन
गतयः” ।

नवचत्वारिंशत् क्षी नवाधिका चत्वारिंशत् । १जनपञ्चा-
शत्संख्यायां शतद्विते च । ततःपूरणे डट् । नवचत्वा-
रिंशत् तत्पूरणे लि० । क्षियां क्षीप् । तदर्थे तमप ।
नवचत्वारिंशत्तम तत्पूरणे लि० ।

नवच्छात्रि पु० कर्म० । प्रथमाध्ययनप्रवृत्ते त्रिका० ।
नवच्छिद्र न० नव छिद्राणि यत् । देहे देहस्य नवद्वार-
वत्त्वात् तथात्वम् । नवद्वारयन्दे दृश्यम् ।
नवज्वर पु० कर्म० । तरुणज्वरे “तरुणं तु ज्वरं पूर्वं लक्ष्-
नेन ज्ञायं नयेत् । आसदोषमभिप्राया लक्ष्येत्तु यथा
विधि” भावप्र० । २नवतिषष्ठ्यापूरणे लि० नवतिशब्दे दृश्यम्
नवत पु० नू-यतच् । १कुपे करिमूषणार्थे कन्धवे हेमच० ।
नवतन्तु पु० कर्म० । १नवीने तन्तौ । ब० । शतद्युक्ते पटे च
श्विन्नामित्पुलभेदे “नवतन्तुर्वकनकः समनोयतिरेव च”
भा० आनु० १७० तत्प्रत्योक्तौ ।

नवति(ती) क्षी नव दशतः परिमाणस्य “प्रवृत्तिविंशती-
त्वादिना” पा० नि० वा क्षीप् । (नञ्ङ) १७०ख्यायां
शतसंख्यायिते च “इत्थं क्षीतीशो नवतिं नवाधिकां”
रघुः “वीक्ष्यान्वो नवतेः कायः पटेः क्षीती यतस्य दृ”